

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 7/2023-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v pléne zloženom z predsedu Ivana Fiačana a sudcov Jany Baricovej, Libora Duřu, Jany Lařšákovej, Milořa Maďara, Petra Molnára, Petra Straku, Ľubořa Szigetiho, Roberta řorla a Martina Vernarského (sudca spravodajca) o návrhu **Spoločenstva ČSA 54, 56, 58, 60, 62**, Československej armády 72/60, Brezno, na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky o súlade vyhlášky Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 503/2022 Z. z., ktorou sa ustanovuje teplota teplej vody na odbernom mieste a pravidlá rozpočítavania nákladov na množstvo tepla dodaného v teplej vode, nákladov na množstvo dodaného tepla na vykurovanie, nákladov na množstvo dodaného tepla alebo množstva tepla vyrobeného v decentralizovanom zdroji tepla a ekonomicky oprávnených nákladov na teplo vyrobené v decentralizovanom zdroji tepla, s Ústavou Slovenskej republiky, Občianskym zákonníkom, zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov, zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení neskorších predpisov a zákonom č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov takto

r o z h o d o l :

Návrh **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu bolo 18. mája 2023 doručené podanie označené ako „*Podnet k Vyhláške 503/2022 Z. z.*“, ktorým navrhovateľ tvrdí rozpor vyhlášky Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 503/2022 Z. z., ktorou sa ustanovuje teplota teplej vody na odbernom mieste a pravidlá rozpočítavania nákladov na množstvo tepla dodaného v teplej vode, nákladov na množstvo dodaného tepla na vykurovanie, nákladov na množstvo dodaného tepla alebo množstva tepla vyrobeného v decentralizovanom zdroji tepla a ekonomicky oprávnených nákladov na teplo vyrobené v decentralizovanom zdroji tepla (ďalej len „vyhláška“), s čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 13 ods. 1 a čl. 21 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), s § 3 ods. 1, § 123, § 137 ods. 1 a § 139 ods. 1 Občianskeho zákonníka, s § 6, § 7b ods. 2, § 10 ods. 6 a § 14 ods. 1 zákona Národnej

rady Slovenskej republiky č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov, s § 2 ods. 1 a § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení neskorších predpisov a s § 18 ods. 4 písm. d) zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov.

II.

Argumentácia navrhovateľa

2. Navrhovateľ vo svojom návrhu predkladá verziu motivácie pri prijímaní napadnutého právneho predpisu, ktorý sa venuje rozpočítavaniu nákladov na dodávky tepla v teplej vode a na vykurovanie. Motivácia má spočívať v podpore podnikateľskej činnosti výrobcov tepelnej, meracej a regulačnej techniky.

3. Navrhovateľ argumentuje, že podľa vyhlášky sa už raz z pomerových rozdeľovačov vykurovacích nákladov vypočítané platby vlastníkov bytov opäť prerozdedia tak, že tým, čo majú vysoké platby, a teda energiami plytvajú, sa z platby uberie a, naopak, pridá sa tým, ktorí šetrili. Výpočet podľa § 8 ods. 1 vyhlášky člení celkové náklady na spotrebnú zložku (podľa údajov z pomerových rozdeľovačov) a základnú zložku (podľa plochy) tak, že podiel základnej zložky je 60 %, avšak vlastníci bytov sú oprávnení rozhodnúť o zmene tohto podielu, ktorý však nemôže byť nižší ako 30 %. Vyhláška však popisovaný model dopĺňa o rozpočítavanie nákladov podľa rozdielov v platbách, a to bez poznania, čím sú tieto rozdiely zapríčinené. Z matematického hľadiska ide v skutočnosti o nový spôsob rozpočítavania nákladov za teplo na vykurovanie, ktorý vylučuje z rozhodovacieho procesu vlastníkov bytov a poškodzuje ich.

4. Vylúčenie vlastníkov bytov z rozhodovania o rozúčtovaní nákladov na vykurovanie napadnutý právny predpis vyvoláva zavedením tzv. špecifického nákladu podľa § 8 ods. 13 vyhlášky a naň nadväzujúceho podielu špecifických nákladov vykurovaného priestoru podľa § 8 ods. 14 vyhlášky. Rozpočítavanie nákladov na vykurovanie sa tak už neodvíja od údajov nameraných na pomerových rozdeľovačoch alebo určených meradlách, ale od vzájomného porovnania najvyššej a najnižšej platby za byty v posudzovanom bytovom dome. Získané dáta sú nepoužiteľné, zavádzajúce, neobjektívne, lebo nie je možné zistiť, za akých okolností vznikli, ako boli užívané jednotlivé byty, aké iné zdroje tepla boli v bytoch využité ani sa neuvažuje, či išlo o šetrenie alebo nadmernú spotrebu. Vyhláška neberie do úvahy mernú spotrebu tepla na m² daného bytového domu stanovenú projektantom. Dochádza k legalizácii nadmernej spotreby, ktorá „nahráva“ výrobcovi tepla.

5. Tvorcovia vyhlášky podľa navrhovateľa zneužívajú tzv. prestup tepla medzi bytmi, tvrdiac, že sused vykuruje suseda. Tvrdia tiež, že z fyzikálneho hľadiska nemôže byť rozdiel medzi bytmi vyšší ako 2,5 násobok. V skutočnosti ide podľa navrhovateľa o fikciu a prestupy tepla medzi vlastníckmi sa zneužívajú pre odôvodnenie vyhlášky, ktorá v skutočnosti neberie do úvahy prestup tepla od suseda k susedovi cez spoločnú stenu, ale porovnáva byty v rámci celého bytového domu. V tom vidí navrhovateľ nespravodlivosť regulácie v napadnutom právnom predpise.

III.

Predbežné prerokovanie návrhu na začatie konania

6. Vychádzajúc z § 39 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon

o ústavnom súde“) posudzoval ústavný súd obsahovú stránku podania navrhovateľa. Identifikuje v ňom napadnutý právny predpis (vyhlášku) a označuje aj právne predpisy vyššej právnej sily, s ktorými napadnutý právny predpis podľa jeho názoru nie je v súlade (bod 1 tohto uznesenia). Podanie obsahuje aj dôvody, ktoré vedú navrhovateľa k pochybnostiam o súlade napadnutého právneho predpisu s právnymi predpismi vyššej právnej sily (časť II tohto uznesenia). Naznačené formálne náležitosti sa kryjú s náležitosťami návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov zakotvenými v § 75 zákona o ústavnom súde. Preto pri rešpekte k zásade neformálnosti nemožno podanie navrhovateľa vyhodnotiť inak, než ako návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 1 písm. b) ústavy.

7. Podľa čl. 125 ods. 1 písm. b) ústavy ústavný súd rozhoduje o súlade nariadení vlády, všeobecne záväzných právnych predpisov ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy s ústavou, s ústavnými zákonmi, s medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, a so zákonmi.

8. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

9. Okruh aktívne legitimovaných osôb na podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov v nadväznosti na čl. 130 ods. 1 ústavy ustanovuje § 74 zákona o ústavnom súde a sú nimi:

- a) najmenej pätina poslancov národnej rady,
- b) prezident
- c) vláda,
- d) súd v súvislosti s prejednávanou vecou,
- e) generálny prokurátor,
- f) predseda súdnej rady, ak ide o právny predpis týkajúci sa výkonu súdnictva,
- g) verejný ochranca práv, ak ďalšie uplatňovanie právneho predpisu môže ohroziť základné práva alebo slobody alebo ľudské práva a základné slobody vyplývajúce z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a ktorá bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom.

10. Navrhovateľ do citovaného druhového výpočtu nepatrí. Preto ústavný súd predmetný návrh odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. e) zákona o ústavnom súde ako podaný zjavne neoprávnenou osobou.

11. Ústavný súd okrem toho dopĺňa, že návrh neobsahuje ani náležitosti ustanovené zákonom o ústavnom súde v § 43 ods. 1. Absentuje v ňom identifikačné číslo navrhovateľa, keďže ten je právnickou osobou, a uvedenie, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha (návrhový petit). Navrhovateľ taktiež nie je zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom tak, ako to vyžaduje § 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Výnimky, ktoré predmetné ustanovenie zakotvuje, sa na navrhovateľa nevzťahujú, keďže sám advokátom nie je (§ 34 ods. 2 zákona o ústavnom súde), a nepatrí ani medzi druhovo identifikovaných navrhovateľov podľa § 35 zákona o ústavnom súde. Zákon o ústavnom súde pritom v § 56 ods. 3 tretej vete kogentne zakazuje ústavnému súdu upozorňovať navrhovateľa na nedostatky jeho návrhu, a to bez úvahy

o ich prípadnej odstrániteľnosti. Preto je naplnený aj dôvod odmietnutia návrhu navrhovateľa podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. júna 2023

Ivan Fiačan
predseda Ústavného súdu
Slovenskej republiky